

vražna tema je premagana in pred nami je razgrnjen svet nepopisno krasen v jutranji zori ...

Oko ne ve, kam bi se najprej obrnilo, ali proti zahodu, kjer se blešče v jutranjem zlatu prostrani ledeniki in ostri ledeni vrhovi Visokih Tur, kjer preletujejo žarki po skalnatih pustinja raztrih Julijskih Alp in Dolomitov, ali proti jugu, kjer se vije Sava liki srebrnemu traku med zelenimi bregovi, in se belé prijazne vasice in mesta, raztreseni, kakor snežinke po širnem polju. Daleč na južnem obzorju vidimo zginjevati v nedoločenih, medlih obrisih zadnje hrvaške in bosenske hribe, na severu se nam pa še dovolj jasno kaže Snežnik in Raxalpa. Nadaljni pogled proti vzhodu pa zapirajo Uskoki in Slavon-ske gore.

Ko smo si ogle-dalidalnagorovja, obrnemo svoj po-gled na sosedne vrhe, katere smo že občudovali to-likokrat iz daljave. Čisto od blizu vi-dimo vse pogla-vitne Savinske gore. Zdi se nam, kakor da jih je kak predpotopni velikan stresel kar iz koša na eno mesto, tako blizo stojé druga poleg druge. Naštevati njihova imena bi bilo brez pomena. Pridi na Grin-tavec in videl jih bodeš! Zakaj kar oko tu vidi, in srce ob pogledu občuti, ne more popisati človeška roka. Kdor je bil enkrat na Grintavcu, bo zopet in zopet obiskal ta „razglednik“ v slovenskih planinah.

* * *

Precej težja je pot na Kočno, na mo-gočno sosedo Grintavca, pravzaprav Ko-krsko Kočno, kakor se imenuje, da se raz-ločuje od drugih Kočen. Ime Kočna je namreč zelo bogato zastopano v skrajnem zahodu Savinskih planin. Tako se imenujejo tudi tri vzporedne doline, katere oklepajo severni odrastki glavnega grebena. Spodnja Jezerska Kočna leži med severozahodnim in severnim odrastkom Kokrske Kočne. Nad Zgornjo Jezersko Kočno stoji Češka koča; onstran raztrganega grebena Babe pa leži

Fotogr. A. Beer v Celovcu.

Kokrska dolina: Zgornja Jezerska Kočna.

Belska Kočna pod strmimi stenami Mrzle gore. Nas zanima za sedaj le ponosna, tri-glava Kokrska Kočna, Kočna „kateksohen“. Samo 28 m nižja od Grintavca prekaša ga po težki dostopnosti, strmini sten in divjem sestavu. Divji lovci so jo že v začetku prejš-njega stoletja obiskovali kaj pridno in mnogi izmed njih so se ponašali, da so bili na vrhu. Vendar ni posebno verjetno, da so prišli na najvišji vrh; zakaj koze ne hodijo gori, in lovci potem gotovo tudi ne. Mo-